

OŻYCIE (4) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w ożyć).

sg N ożyci(e) (1). ◇ D ożyciu (1). ◇ I ożyci(e)m (1). ◇ L ożyciu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. ożyć.

1. *Stanie się istotą żywą* (2) : Niegdy też bywa thaka przygoda: iuż po ożyciu/ ale ielźcze ono dziecię rułzania żadnego w żywocie nie miało *FalZioł* V 29.

Wyrażenie: »ożycie dziecięcia« (1): POrzuczenie nicz infze^{go} nieieft/ Iedno niedonośzenie płodu w żywocie matki do czału flufznego, A to bywa rozmagitemi obyczaymi. Niegdy przed ożiciem dziecięcia w żywocie. *FalZioł* V 29.

2. *Powrót do życia* (2) : to ielt dopiero prawe ożycie/ Kiedy ktho flawnie vmrze/ [...] włzytki tego człowiekă pocżciwe fprawy ożywą/ y znącznieyfze/ więthfze/ y chwálebnieyfze będą/ niż zá żywotă. *Górndworz* G4v.

Szereg: »ożycie a zmartwychwstanie« (1): Zborzył śmierć onę wieczną/ ktora iuż nigdy fzkodzić nędznemu człowiekowi á wiernemu iego nic nie może/ gdyż vbłogofławił dułżę y ciálă nálże ku ożyciu á ku z martwych wftaniu fwemu *RejPos* 109v.

Synonim: 2. zmartwychwstanie.

Cf OŻYĆ

EW